

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΩΡΩΠΟΥ
«**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΓΙΟΛΟΓΟΙ**»

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ
ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΝΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

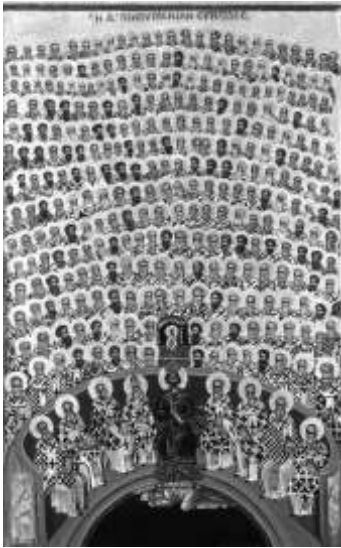
www.agioiapistoloi.gr e-mail: agioi.apostoloi@gmail.com

τηλ. 210 8027738

ΚΥΡΙΑΚΗ 1 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014. Ζ' ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Τῶν ἁγίων 318 πατέρων τῆς Α' Οἰκουμενικῆς συνόδου (325 μ.Χ.)». Ἰουδίνου
μάρτυρος τοῦ φιλοσόφου καὶ ἑξερῶν Ἰουδίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἔτος 7^{ον} Τεύχος 297

Κυριακή των Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου

Η ΕΥΧΗ

Η Αγία μας Εκκλησία έχει ορίσει μία Κυριακή πριν την Πεντηκοστή να εορτάζουμε την μνήμη των 318 Αγίων Πατέρων της Α' Οικουμενικής Συνόδου. **Ο σημερινός εορτασμός θεσπίστηκε για να τονιστεί η θεότητα του προσώπου του Χριστού** και η μεγάλη σημασία αυτής της αλήθειας για ολόκληρη την Εκκλησία.

Λίγες μόλις δεκαετίες μετά το γεγονός της Ενανθρωπήσεως του Χριστού και το πάθος Του, εμφανίστηκαν οι πρώτες παραχαράξεις της πίστεως και αργότερα οι μεγάλες Χριστολογικές αιρέσεις στην Εκκλησία, σχετικά με το πρόσωπο και την υποστατική ένωση των δύο φύσεων του Κυρίου (την Θεία και την ανθρώπινη).

Ερωτήματα όπως:

Ποιός τελικά είναι ο Χριστός; Ποιά η σχέση του με τον Θεό; Πώς κατανοείται η σχέση και η ένωση κτιστού και ακτίστου από τον Ενανθρωπήσαντα Υιό και Λόγο του Θεού; Πώς μπορεί να είναι Θεάνθρωπος και η μητέρα αυτού Θεοτόκος; Σε αυτά λοιπόν τα ερωτήματα που κλήθηκαν να απαντήσουν και να δογματίσουν οι Άγιοι Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου ως φύλακες της παραδόσεως και της αλήθειας. Τα ερωτήματα αυτά που ετέθησαν αφορούσαν όχι μόνο τη Θεότητα του Θεού και Λόγου αλλά και την Ενανθρώπησή του.

Η Α' Οικουμενική Σύνοδος καταδίκασε τον Πρεσβύτερο Άρειο και τον Αρειανισμό, και τα τρία εκκλησιαστικά σχίσματα το Νοβοτιανό, του Παύλου Σαμοσατέα και το Μελιτιανό τα οποία ταλάνιζαν για χρόνια την εσωτερική ειρήνη της Εκκλησίας. Διατύπωσε τους πρώτους όρους ορθού Χριστιανικού δόγματος και ιδιαίτερα τα περί του δευτέρου Προσώπου της Αγίας Τριάδος, τον Υιό και Λόγο, ως ομοούσιο

τω Θεώ Πατρί. **Συνέταξε δε τα πρώτα επτά άρθρα του Συμβόλου της Πίστεως και εξέδωσε είκοσι Ιερούς Κανόνες.**

Τη Σύνοδο αποτέλεσαν 318 Άγιοι Πατέρες. Συγκλήθηκε από τον αυτοκράτορα Μέγα Κωνσταντίνο στην Νίκαια της Βιθυνίας το 325 μ.Χ, κατά το 200 έτος της Βασιλείας του και είχε διάρκεια 3,5 έτη. Διακριθείσες μορφές της Συνόδου ήταν ο Αλέξανδρος Κωνσταντινουπόλεως, ο Αλέξανδρος Αλεξανδρείας, Ο Μέγας Αθανάσιος, ο Ευστάθιος ο Αντιοχείας, ο Μακάριος ο Ιεροσολύμων, ο Άγιος Σπυρίδων, ο Άγιος Νικόλαος κ.α.

Αγαπητοί μου, Οι στρατιώτες έβαλαν κλήρο για τον Χιτώνα του Κυρίου ενώ ο Άρειος τον έσχισε βάζοντας σε σωτηριολογικό κίνδυνο το πλήρωμα της Εκκλησίας «Ποιος σου έσχισε το χιτώνα Σώτερ; Άρειος συ είπας» απεκήρυξαν οι Άγιοι Πατέρες. Και Πράγματι ο ασεβής Άρειος με την κακόδοξο διδασκαλία του έσχισε τον χιτώνα του Σωτήρος Χριστού, αφού η διδασκαλία του μετέβαλε το σωτηριολογικό θεμελίωμα του Ευαγγελίου της Μίας Αγίας και Καθολικής Εκκλησίας, σε ένα άγονο φιλοσοφικό σύστημα. Δίδαξε, λοιπόν ότι ο Υιός και Λόγος (το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος) δεν είναι κατά φύση και κατ' ουσία αληθινός Θεός. Δημιουργήθηκε από τον Θεό – Πατέρα κάποια συγκεκριμένη χρονική στιγμή «εν χρόνῳ», οπότε υπήρχε και στιγμή που δεν ήταν. Οπότε δεν ήταν αγέννητος αλλά ένα απλό κτίσμα του Θεού.

Ο Άρειος επηρεάστηκε σταθερά από τον Ιουδαϊκό μονοθεϊσμό, τη φιλοσοφική αντίληψη περί απόλυτης υπερβατικότητας και περί ακινήτου του Θεού, από τις κοσμολογικές αντιλήψεις και προπαντός από την διδασκαλία του Φίλωνα περί του κτιστού Λόγου, δια του οποίου ο Θεός δημιούργησε τον κόσμο. Ο Άρειος με την διδασκαλία του αρνείτο ουσιαστικά τη Θεότητα του Χριστού, άρα και την σωτηρία του ανθρώπου.

Δογματική διδασκαλία των Αγίων Πατέρων

Οι Άγιοι Πατέρες της Συνόδου υπερασπίστηκαν την ορθή πίστη, όπως προκύπτει από τα Ευαγγέλια ότι δηλαδή ο Ιησούς Χριστός είναι ο σαρκωθείς Υιός και Λόγος του Θεού που έπαθε και Αναστήθηκε για την σωτηρία του κόσμου. Εμείς αδελφοί μου, διδαχθήκαμε από τον ίδιο τον Χριστό να επικαλούμαστε και να φωνάζουμε τον Θεό Πατέρα μας «Πάτερ ημών», λέμε. Όπως και το απαγγείλαμε πριν από λίγο όλοι μαζί πριν το σημείο του μελισμού στην Θεία Λειτουργία. Ο Χριστός όμως δεν είπε «Πάτερ ημών», αλλά «Πάτερ» σκέτο. Και αυτό διότι άλλη είναι η σχέση η δική μας προς τον Θεόν και άλλη η δική Του.

Για αυτό στο Σύμβολο της Πίστεως ομολογούμε με έμφαση ότι ο Ιησούς Χριστός είναι «φως εκ φωτός, θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού», ότι δεν είναι κτίσμα και ότι υπήρχε πάντα μαζί με τον Πατέρα. Η σχέση όμως του Χριστού προς τον Θεό Πατέρα, είναι και σχέση ενότητας. Ο Ιησούς Χριστός είναι ο μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, ο μοναδικός

κατά φύσιν του Θεού Πατρός, ομοούσιος προς Αυτόν και τέλειος Θεός. Είναι το δεύτερο πρόσωπο της Αγίας Τριάδος. **Ό,τι ο Πατήρ είναι και ο Υιός και το Άγιο Πνεύμα το θέσπισαν και δογματίσαν οι 318 Άγιοι Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου που γιορτάζουμε σήμερα.** Δηλαδή ότι ο Χριστός είναι και τέλειος Θεός. Όχι ομοιούσιος προς τον Πατέρα όπως ισχυριζόταν ο Άρειος και εξακολουθούν πολλοί ακόμα να τον θεωρούν έτσι, αλλά ομοούσιος προς Αυτόν. Έχει την καθαυτή ουσία και την ίδια φύσι με τον Πατέρα. Έγινε όμως και άνθρωπος στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού, χωρίς να πάψει να είναι ποτέ και τέλειος Θεός, ο Θεάνθρωπος Κύριος, και αυτό πραγματοποιήθηκε για τη Σωτηρία μας.

Αυτή ακριβώς η αδιαίρετη και προαιώνια ενότητα του Ιησού Χριστού προς τον Θεό Πατέρα, διατυπώνεται πολλές φορές μέσα στην Καινή Διαθήκη. Όπως για παράδειγμα στα λόγια «εγώ και ο Πατήρ εν εσμεν». «Εν αρχή ην ο Λόγος και ο Λόγος ην προς τον Θεόν και Θεός ην ο Λόγος», «ο εωρακώς εμε εωρακε και τον Πατέρα», «τα εμα παντα σα εστι και τα σα εμα» και πολλά άλλα.

Και τώρα τίθεται το ερώτημα αγαπητοί μου. **Ποιος ήταν ο Χριστός πριν έρθει στον κόσμο** και πάρει σάρκα και οστά μέσα από τα σπλάχνα της Μαρίας της Παρθένου; Την απάντηση τη δίνει ο ίδιος ο Κύριος στη συνέχεια της Αρχιερατικής Του προσευχής που ακούσαμε στο Ευαγγέλιο, που απαντά στον Άρειο όσον αφορά το ότι υπήρχε στιγμή που δεν ήταν: «και νυν δοξασον με συ Πάτερ παρά σε αυτω τη δοξη, ή ειχον, προτού τον κόσμο είναι παρά σοι». **Δηλαδή ο Χριστός είναι θεϊκή δόξα στον Ουρανό μαζί με τον Πατέρα, ως ομοούσιος προς αυτόν, ως τέλειος Θεός, πριν να δημιουργηθεί ο κόσμος και ο πνευματικός και ο υλικός, δηλαδή τρία πρόσωπα της Αγίας Τριάδος σε αδιάλειπτη κοινωνία-σχέση.** Έχουμε την πρώτη μορφή κοινωνίας και σχέσης πριν καν δημιουργηθεί ο κόσμος.

Αξιζει, αγαπητοί μου, σε αυτό το σημείο, να αναφέρουμε ότι οι όροι στην Α' Οικουμενική Σύνοδο διατυπώθηκαν στην Αρχαία Ελληνική Γλώσσα, επιβεβαιώνοντας έτσι την φράση του Κυρίου προς τους Έλληνες «Ελήλυθεν η ώρα ίνα δοξασθή ο Υιός του Ανθρώπου». **Η Αρχαία Ελληνική γλώσσα ήταν η καταλληλότερη να διατυπώσει με ακρίβεια και σαφήνεια αυτούς τους δογματικούς όρους** ώστε να είναι ακριβείς ως προς το περιεχόμενο και την ουσία.

Η Συμβολή των Πατέρων και των Συνόδων στην διαφύλαξη της Αλήθειας ανά τους αιώνες

Βλέπουμε ότι η Συμβολή των Αγίων Πατέρων και των Οικουμενικών Συνόδων στην διαφύλαξη της Αλήθειας για τη σωτηρία του Ανθρώπου υπήρξε καταλυτική. Γι' αυτό και πολλοί αναφέρουν ότι θα μπορούσε κάλλιστα στο Πιστεύω να σταθεί η φράση «και πατερική εκκλησία». Διότι **οι Θεοφόροι Πατέρες είναι αυτοί που ως βίωμα πρώτα και**

ύστερα με έκφραση δογματική μας διαφυλάσσουν από την πλάνη και τον εκτροχιασμό από τον δρόμο της Σωτηρίας σαν φρουροί και προστάτες. Οι αποφάσεις των Οικουμενικών Συνόδων δεν ήταν ανθρώπινες επινοήσεις για να λυθούν θέματα Θρησκευτικής νομοτέλειας όπως θα μπορούσε να πει ο καθένας, αλλά ήταν καθοδηγούμενες εν Αγίω Πνεύματι. Οι Δογματικές διδασκαλίες δεν είναι λογικές, νομικές εκφράσεις μιας κατάστασης, αλλά τα συστατικά της Αλήθειας και επιβεβαιώθηκαν βιωματικά μέσα στους αιώνες από Αγίους, ασκητές, μάρτυρες και ομολογητές.

Σημαντικό είναι να επισημανθεί ότι κατά την Σύνοδο της Νίκαιας έλαβαν χώρα και πολλά θαύματα από τους Άγιους και θεοφόρους Πατέρες. **Χαρακτηριστικά** ήταν τα θαύματα του Αγίου Σπυρίδωνος, του Αγίου Οικουμένιου και του Αγίου Αχιλλίου. Άξιο αναφοράς θεωρείται και το συμβάν μεταξύ του Αγίου Νικολάου και του Αρείου. Ο πρώτος μην μπορώντας να συγκρατήσει την αγανάκτηση του για τα όσα υποστήριζε ο Άρειος τον χαστούκισε. Ο Μ. Κωνσταντίνος τιμώρησε τον Νικόλαο με φυλάκιση. Αλλά στη φυλακή συντελέστηκε ακόμα ένα θαύμα δείχνοντας την αγιότητα του Νικολάου και την πλάνη του Αρείου.

Δυστυχώς, και **ο σύγχρονος άνθρωπος εξαιτίας της άγνοιας και της εκκοσμίκευσης που διέπει το είναι του, αμφισβητεί τον Χριστό ως Θεάνθρωπο**, την Αγία Τριάδα, και πολλές δογματικές διδασκαλίες που έχουν όμως σωτηριολογικό χαρακτήρα. Πολλοί ρωτούν γιατί δεν απαντά η Εκκλησία. Αλλά η Εκκλησία όπως βλέπουμε έχει λύσει όλα αυτά τα θέματα με την πάροδο των αιώνων. Πολλοί ισχυρίζονται ακόμα και σήμερα ότι και οι Προτεστάντες, οι Καθολικοί και άλλες ομολογίες μιλάνε για Χριστό οπότε θέτουν το ερώτημα ποια είναι η διαφορά και γιατί η Ορθοδοξία είναι η αληθινή πίστη. Οι Οικουμενικές Σύνοδοι και οι Άγιοι Θεόπτες και Θεοφόροι Πατέρες απάντησαν πρωτίστως βιωματικά για τη Σωτηριολογική αλήθεια που εκφράζει η Ορθοδοξία και κατόπιν την δογματίσαν.

Ας δεχτούμε λοιπόν αδελφοί μου, τις **αποφάσεις των Αγίων Πατέρων μέσω της Α' Οικουμενικής Συνόδου ως Αγιοπνευματικές αλήθειες**, ως κλειδιά Σωτηρίας που θα μας οδηγήσουν κοντά στον Λυτρωτή και προαιώνιο Θεό Ιησού Χριστό. Αλήθειες που μας τονίζουν ότι ο Κύριος μας Ιησούς Χριστός είναι πανταχού παρών και πάντα πληρών ως Θεάνθρωπος και ομοούσιος με τον Πατέρα στην ζωή του καθενός μας και που η σχέση μας μαζί του είναι διαρκής, προσωπική αλλά και αναλογική. **Μια σχέση και Αλήθεια που σε κάθε Θεία Λειτουργία γινόμαστε κοινωνοί και μέτοχοι μέσω του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας.** Με αυτά τα κλειδιά της Αλήθειας εμείς θα ανοίξουμε την πόρτα που τόσο Εκείνος επίμονα χτυπά με την προκλητική του αγάπη. Αμήν!